כשיעור וסת. מיד לאחר בעילה בחנוכת דאמרינן לקמן בפ"ב (דף יד.) ממלא על מדין שלה אומיום כלומר מיד לאחר בעילה מיבין בקרבן דוחלי דם הוה בשעת בעילה: לבדיקה. לאורין ולמדקין הילך כשיעור וסת לא משכחת לה: לשמש. לאבר: ועד. מדין שמקנאתם בו: לקיעות.

מוסף רש"י

לבו נוקפו ופורש. מן מאמה (לעיל ג:). ופת שאמרו. לפייסה בחמאה, לקבוח. מבפנים לבדיקה. מבפנים דל"ב שפפה יוסר מכשיעור ואין כאן אלא מומאת ספק ומאמה מלי (לקמן יד:).

[לקמן יד:]

מכאן. אם בקיעות מלאה דם בכשיעור הזה מיבין מומאת אבל אם בבדיקה מלאה כבר אדר כשיעור שהרי לא בלד המשקוף עומד אלא בידה אומזמו ויש כאן שיעור עדף כדי הבאה מידה למשקוף ואמם מלוי מיכא ולא מומאת: מהו שתקנה. אמה שמיה מעוקה בטהרות מי בעיא קיעות לאחר מומים כשיעור ומא לידע אם ממלא דם ויהא בעלה מייב מומאת: מהו שתבדוק. בדיקה ממש: באשם תלוי. דאמרינן לקמן (מט:) נמלא על שלה לאחר זמן יותר מכשיעור ומא מיבין באשם מלוי דספק הוה דם בשעת בילה ספק בא לאחר מכאן: א"כ. שמלריכה לבדוק אחר בילה: לבו נוקפו. קודם בילה והא דמנן לקמן (מט.) דרך בעות ישראל מומחות בשני עדים בעמוקות בטהרות: חהו עדן של צנועות. כלומר מדם מסידות שבו כאן ולאו מיוכא הוא דאמרינן בפרק שני (מט) הלעשות מתקנות להן שלשי לתקן את הבית. זהו עדן דאמרי מומאים קלי: אין בודקת בו לפני תשמיש אחר. לפי שמטוקף והכה מרלאים ליבוי בבדיקה דאמרה ומוכ אין נרלים בו מיפה מחרבל: יש לה וסת לא בעיא בדיקה. בחמיה. והא קחני מחמיחין בים לה ומא דבעיא בדיקה כיון דעמוקה בטהרות. ולקמן פריך ליטמי ליה הא בשאינה עמוקה בטהרות ומשני קסבר שמואל כי איכא עמוקה אפילו אין לה וסת לא בעיא בדיקה לבעלה הואיל ואיכא עמוקה בטהרות: ערה. דמיא לעמוקי בטהרות בעיא בדיקה לבעלה לי נמי דליכא מיבמא לבעלה אבל ישנה איכא לערה ולא אמרמוה רבנן לי נמי ישנה דלא מיא בטהרות לא בעיא בדיקה. כלומר רגילה לעמוק בטהרות אפילו בעיא בדיקה: לטהרות בעיא בדיקה. כלומר העמוקה בטהרות בעיא בדיקה אפילו לבעלה: לבעלה לא בעיא בדיקה. איכא דאיכא עמוקה: אין לה וסת אפילו לבעלה. גרידא דאיכא עמוקה בטהרות בעיא בדיקה: כל לבעלה. בלא טהרות: לא בעיא בדיקה. אפילו אין לה וסת הילך הא דאמר שמואל אמורה לגמם עד שבבדוק בעמוקה [בטהרות] קלי וסיים דאמר לעיל (מ:) ומוקימנא בעמוקה בטהרות: כיון שתבעה. לתשמיש: אין לך בדיקה גדולה מזו. דלי לא קיים לה דטהורה

בעא מיניה רבי זירא מרב יהודה אשה מהו שתבדוק עצמה לבעלה אמר ליה *לא תבדוק ותבדוק ומה בכך א] *אם כן לבו נוקפו ופורש בעא מיניה רבי אבא מרב הונא אשה מהו שתבדוק עצמה כשיעור וסת כדי לחייב בעלה חטאת א"ל מי משכחת לה לבדיקה כשיעור וסת והתניא *איזהו שיעור וסת משל לשמש ועד שעומדים בצד המשקוף ביציאת השמש נכנס עד הי וסת שאמרו לקנות ולא לבדיקה אלא מהו שתקנה איכא דאמרי הכי בעא מיניה אשה מהו שתבדוק עצמה כדי לחייב בעלה אשם תלוי אמר לו לא תבדוק ותבדוק ומה בכך א"כ לבו נוקפו ופורש: ובשעה שהיא עוברת וכו': אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן *זוהו *עדן של צנועות א"ל רבי אבא בר ממל לר' אמי תנא תני צריכות ואת תני צנועות אמר ליה שאני אומר כל המקיים דברי חכמים נקרא צנוע אמר רבא ושאינו מקיים דברי חכמים צנוע הוא דלא מקרי הא רשע לא מקרי אלא אמר רבא צנועות עד שבדקו בו עצמן לפני תשמיש זה אין בודקות בו לפני תשמיש אחר ושאינן צנועות בודקות ולא איכפת להן נופא אמר רבי זירא אמר רבי אבא בר ירמיה אמר שמואל 'אשה שאין לה וסת אסורה לשמש עד שתבדוק אמר ליה ר' זירא לרבי אבא בר ירמיה אין לה וסת בעיא בדיקה יש לה וסת לא בעיא בדיקה א"ל יש לה וסת ערה בעיא בדיקה ישנה לא בעיא בדיקה אין לה וסת בין ערה בין ישנה בעיא בדיקה אמר רבא ולימא ליה יש לה וסת לטהרות בעיא בדיקה לבעלה לא בעיא בדיקה אין לה וסת אפילו לבעלה נמי בעיא בדיקה ומדלא א"ל הכי ש"מ קסבר שמואל "כל לבעלה לא בעיא בדיקה ת"ר 'חטרין ופועלין והבאין מבית האבל ומבית המשתה נשרהם להם בחזקת טהרה ובאין ושהין עמהם בין ישנות בין ערות 'בר"א שהניחן בחזקת טהרה אבל הניחן בחזקת טמאה לעולם היא טמאה עד שתאמר לו טהורה אני והא שמואל במאי מוקי לה אי בשיש לה וסת קשיא ערה ואי בשאין לה וסת קשיא בין ערה בין ישנה לעולם בשיש לה וסת וכיון שתבעה אין לך בדיקה גדולה מזו אמר ליה רב פפא לרבא מהו למעבר כי הא מתניתא א"ל

בעי ר' זירא אשה מהו שתבדוק. פי' לפני תשמיש: לבו נוקפו ופורש. פר"ח כיון דרוחה אשתו בודקת מחמת שאם לא הרגיסה לא היתה בודקת לפי שיודעת שחכמים לא תקנו לבדוק: כדי לחייב בעלה חטאת. הכא נמי הוה מלי למיבעי מהו שתבדוק קודם תשמיש ותגיה הנר עד הבקר כדי לחייב בעלה חטאת אלא דכבר הביב לו אשם תבדוק לפני תשמיש לבו נוקפו ופורש: צנוע לא מיקרי רשע לא מיקרי. בחמיה וא"ל ברים כתובות (דף נ:) דאמר משום לעשות ומשום פרוצות כיון דקרי להו לעשות הוה פרוצות אלא מבדי הכי אמאי קרי להו פרוצות וא"ל דהתם קרי להו לעשות כדאמרינן התם אמנן דלא אמים וסברה דאמים ואמ"נ שבדין היה לה לאמים שאין אמים דרוב הטולם אינן אמטים ופרוצות משום דיומנין דאמים פירוש פעמים דיודעת שהוא אמים ואמרה דלא אמים וא"נ התם וסברה: אשה שאין לה וסת אסורה לגמם עד שבבדוק. ובעמוקה בטהרות אירי וא"ם מאי קמ"ל מחמיחין היא (לעיל יא.) ובשעה שהיא עוברת לגמם אם ביאה ואיכא למימר דאמאי דאמאי דאמ"נ אמרין לה וסת דמוחר לקיימה על ידי בדיקה כר"ח בן אנטיגנוס וכן פירש רש"י לקמן דהאשן מגמם דלא בא להמשיכו סיברא אלא להמשיכו שלריכה בדיקה וי"ל דקמ"ל כאן לה וסת דאפילו ישנה לריכה בדיקה: בין ישנות. פי' דאיכא איסור נדות אבל אסור לבא על הישנה כדאמר בנדרים ב)"(כ) א"כ הכא לא לעמדי בישנה אירי אלא אינה ערה אם כל כך שהגיע להשיב אם היא טהורה אם לאו:

שמואל במאי מוקי לה. וא"ת ולוקמה באינה עמוקה בטהרות ויש לומר דדייק מלישנא יחידאי דקתני שיהם להם בחזקת טהרה ואמאי אלמריך מו למיתני ובאין ושהים עמהם אלא לגלוי דאיירי דעמוקה בטהרות וכפ"ב (לקמן דף מו.) דקתני כל הנשים בחזקת טהרה וקתני בתר הכי והבאין מן הדרך נשיהם להם בחזקת טהרה וקתני תרתי אע"ג דאינה עמוקה בטהרות אירי התם דאמטינן לאין בחזקת טהרה ומקמי הכי אע"ג דאינה עמוקה בטהרות אירי התם דאמטינן לאין לחלק בין בחזקת מן הדרך לבני העיר וא"ת בלא שמואל מקשי מחמיחין דמלרכה בדיקה בעמוקה בטהרות אבריתא דהכא וי"ל דפריך לשמואל אפילו בישנה כאין לה וסת אבל מתני' לא מיירי בישנה ג) וכן פי' רש"ס. [א"ב ממתני' ה"מ לדמוקי ולאוקמי כאין לה וסת ודיה שמתה לא קאי אלא אלריכה לטוח בודקת ומו לא אע"ג דשמשה דמחמיחין בים לה וסת כדפריך לעיל והא מחמיחין בים לה וסת אלא]: כיון שבבא. פירוש כיון שבא מן הדרך מפייסה ותובעה לתשמיש ואי' חזיא כבר רמיא אלפשה שהרגיסה בשעת רלייה חוכרת אבל אם לא בא מן הדרך אסור בערה לפי שאינו מלריך בפוים של תשמיש אלא בא עליה מיד ולא רמיא אלפשה לאחזוקי מזרע: מאן למעבר כי הא מתניתא. פי' רש"י בא"ה מתניתא דבעיה בדיקה לא תביעה וקבה דבערה דוקא מלריך בדיקה ואם כן מאי קא מהדר ליה דמעניא בתיבה דבתיבה לא מעניא בבדוק דא"כ לבו נוקפו ופורש כדאמר לעיל ולא בעמוקה בטהרות קבעי פשיטא דאמר לעיל (דף יא.) כל לבעלה לא בעיא בדיקה ונם אין להאמיר לגמם שלה בעייתו בבריתא זו כיון דמחמיחין נמי מלרכה בדיקה לטהרות ונרלה לפרש מהו למעבר כי הא מתניתא דלא מלרכה מידי ביאה דשמה אלא לבעלה נרידא לריך להקילה ולהוכיחה והא דאמרינן לעיל דאפילו בתין לה וסת לא בעיא בדיקה לבעלה ג) ביאה מ"מ דילמא תביעה בעיא לי נמי לעיל אלרי כשהוא בעיר דאם איתה דהיתה ממלה הוה אמרה ליה קודם לכן אבל בבא מן הדרך איכא למימר אם הדרך נשיהם להם בחזקת טהרה איכא לבא בבדיקה אבל בבא בבדיקה אבל בבא תביעה לי נמי בעמוקה בטהרות דוקא דאם אמר אלאחר תשמיש הוא מלוכן בבבא ונא ומ' •

ג) נ"י רש"י אפילו ופ"ם

אנשמה ואי חזיא ארנשה והיא כמו בדיקה • אבל בשאין לה וסת אפילו ישנה בעיא בדיקה וישנה לא בעיא בדיקה ולא בעיא בדיקה לבעלה אבל בבא בבדיקה אבל בבא תביעה לא בעיא בדיקה לבעלה אבל בבא תביעה לא בעיא בדיקה לבעלה אבל בבא תביעה לא בעיא בדיקה לבעל